

DECLARACIÓ PER L'ARQUITECTURA ESPANYOLA

L'Arquitectura està reconeguda per la nostra societat com una activitat específica, d'interès públic i cultural, amb una lògica disciplinar i acadèmica pròpia. Això és així per la seva importància com a patrimoni cultural i per ser a l'Arquitectura on se satisfan les necessitats de les persones, que exigeixen un mitjà físic adequat per al desenvolupament de la seva activitat diària, garantint la seva habitabilitat i seguretat.

La UNESCO i la Unió Europea, a través de diferents Directives, han proclamat reiteradament l'interès públic i cultural de l'Arquitectura, al mateix temps que han precisat amb detall els coneixements que han de qualificar l'**arquitecte**.

L'exercici professional de l'Arquitectura a Espanya ha integrat les competències formatives tècniques, artístiques i humanístiques necessàries per al desenvolupament de projectes i obres que permetin conformar espais confortables, sòlids i segurs, i incorporar valors estètics, mediambientals i urbans; motiu pel qual ha merescut el reconeixement internacional i constitueix una referència universal de qualitat i prestigi.

La Llei d'Ordenació de l'Edificació va concretar, el 1999, un marc normatiu, avalat per la societat espanyola durant l'últim segle, i consensuat en les últimes dècades per tots els agents participants al sector de l'edificació, que regula l'exercici de l'Arquitectura en total correspondència amb el sistema estatal de títols universitaris.

El canvi d'aquest marc regulador proposat a l'esborrany conegut de l'Avantprojecte de la Llei de Serveis Professionals és contrari a allò que ha ordenat pel Parlament Europeu i suposa un abandonament, per part de l'Estat, de la seva obligació de garantir els drets dels ciutadans, sense que per a això existeixi cap demanda social.

Per tot el que s'ha exposat, MANIFESTEM la nostra oposició a aquesta iniciativa que suposaria una reducció dels drets dels ciutadans a l'arquitectura exercida en termes de qualitat, responsabilitat i utilitat social.